

Mustafa K  m         

-   irler -

Yayın Tarihi:

07.11.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan   irlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir.   irlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği   zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve   ir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mustafa Kömüşcüoğlu

Hayat diye bişey var mı acaba? Varsa öyle bişeyi ben hiç tatmadım o yüzden hayatımı anlatamıycam ama insanların hayat dediği şeye ben hep yalan dedim ve benim yaşam dediğim şeyde temelleri gam olan tuhaf bi bina gibi birşey. Her gülücüğün ardından hep yanaklarım ıslandı. Bu yüzden beni bana sormayın beni yazdıklarımda tanıyın. Herşey hep gönlünüzce olsun...

Ağaç,toprak,sen ve yağmur...

Ağacın yeşilinde gördüm karayı
Toprağın karasında gördüm vefayı
Anamla tanıdım ilk cefayı
Sende tattım ilk sevdayı
Ve yağmurlarda öğrendim ağlamayı

Ağacın yeşili karardığı gün
Sen gitmiştin,senli hayatımdan
Ve gördüğüm yeşil,gözlerine ait değilse
Artık karaydı her ağacın yaprağı

Gözümü dikmiştım kara denilen toprağa
Çünkü hiç deilse o,sevdamin rengindeydi
Ve herkes bir bir gitsede hayatımdan
Birgün koyun koyuna yaticaktık toprakla

Anamla tanıımıştım ilk cefayı
Onda görmüştüm acıya dayanmayı
Ve o öğretmişti bana,dayanmanın;
Acılarla savaşmayla başladığını...

Ve sende tatmıştım ilk sevdayı
Yani ilk acıyı, ilk ayrılığı
Yağmurlar öğretmişti bana ağlamayı
Ve ben yağmurlarda öğrendim
Gözyaşını,yaşlarla saklamayı...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Ah Be İstanbul

Seninle az deil yirmi yıldır beraberiz be İstanbul
Ama söyle; hangi yarama merhem oldun
Hangi derdime ortak olup, hangi acımı dindirdin
Söyle bunca yıldır hangi gözyaşımı sildin be istanbul

Çok çektim senden be İstanbul hemde çok
Bu güne kadar her derdi sen verdin bana
Sen çaldın yüzümden masum gülücüklerimi
Ve yarınlara dair kurduğum çocuksu düşlerimi

Ah be istanbul kahpeliklerin başkenti
Eğer her köşebaşında bir camin
Masmavi, masum bakan gözlerin
Ve birde sevdiğim sende olmasaydı
İnan çoktan yakmıştım seni
Senin beni yaktığın gibi...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Alışamadım...

Yıllar öncesiydi bir terkedilişin başlangıcı
Sözde mutluluk hikayesinin son sayfası
Tam olaraksa bir Ağustos akşamıydı
Ve o akşam da bir can çifte zafer kutladı

Yıllar geçti aradan ve herkes değişti
Her gidenin yerine bir yenisi geldi
Ölürcesine seviyorum diyenler bile
Üçer beşer tane sevgiliyi eskitti

Anladımki insan zamanla herşeye alışıyormuş
Unutulmak adama yalnız birkaç ay koyuyormuş
Meğer terkedilmişliğin acısı geçici bir duyguymuş
Meğer geçmeyen tek şey beyhude bir avuntuymuş

Zamanla bende herşeye alıştım biliyormusun
Yalnızlığa,gözyaşına,umutsuzluğa ve umuda
Ve hatta senin yokluğuna bile amma;
Alışamadım hala sevdiğim...
Senin için çarpan sol yanıma...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Anlarsın...

Elbet biter senin bitmez sandığın.
Terkeder anılar kalır yalnızlığın.
Uyanırsın bir gün uykudan ve anlarsın
Hayalmiş o senin gerçek sandığın...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Anne

Üşüyorum anne ilk defa bu kadar üşüyorum
Oysa içimde bir volkan vardı
Patlamış etrafını yakmış,yıkılmış
Şimdi içimde bir tufan kopuyor anne
Çaresizlik yollarımı bağlamış
Hasret devleşiyor gecelerde anne
Hani demiştin ya 'Ayrılık ölümden beterdir oğul' diye
Öyleymiş be annem öyleymiş
Bilsen canım ne kadar yanıyor
Bir daha dokunamamak ona,sararamamak kollarıma
Ve bakamamak bir daha gözlerinin tam ortasına
Ölümün bundan farkı ne ki anne
Anne sevmek istemiyorum bir daha
Ayrılığı tatmak istemiyorum
Bak üşüyor oğlun,oğlun ölüyor anne
Yüreğim üşüyor,bu can sahibine dönmek istiyor anne
Anne ne olur izin ver gideyim
Daha toprak yeşile kavuşmadan
Ben toprak olayım anne
Benimde üstüme karlar yağsın
Bu bahar yatağımda güller açsın anne
Söz veriyorum bir daha ağlamam
Ama annem biliyorum;
Bu seferde sen üzülür,sen ağlarsın
Tut gözyaşlarını be annem benim için tut
Tut ki oğlun hiç olmadı,yaşamadı,ağlamadı,üzülmedi
Oğul dediğin,emzirdiğin,sadece bir hayalden ibaretti
Ki anne eğer yaşamak ölmek demekse
Ben zaten hiç yaşamadım anne...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Aşık

Ölüm aşkın vücutta tecellisiymiş
Sevda meğer ölümün habercisiymiş
Aşık dediğin aşkı tağan kişiymiş
Sırası geldiğinde düğün deyiyte giden kişiymiş...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Aşk

Aşk hüznölü bir sonbahar akşamında
Veda edebilmekti tüm güzelliğe
Ve herşeyden vazgeçipte
Kalbini verebilmekti bir güzele

Korkmadan, çekinmeden ve cesurca
Sonuna kadar açıp kalbinin kapılarını
Buyur edebilmekti birilerini kalbine
Buyur demeye cesaret edebilmekti

Soğuk akşamlarda gelmeyeceğini bile bile
Bir pencerenin önünde yolunu gözleyebilmekti
Tüm hayalleri biz diye kurup
Yalnız kalsanda o hayalleri hep diri tutabilmekti

Ve sevmek aslında tek kişilikti
Bile bile ateşlerde yanmak ve ağlayabilmekti
Ve aslında aşk;
Herşeyi bir kenara bırakıpta
Seni seviyorum diyebilmekti...

Mustafa Kömüşcöoğlu

Aşk 2

Aşk; meğer koca bir yitiklikmiş
Aşk; aşkta yitmeden bilinmezmiş
Aşk; beden ölsede asla bitmezmiş
Aşk; yani benim için sen
Sensiz; büyümez solgun bir çiçekmiş...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Aşk 3

Karşılıksız sevebilmek ve herşeye rağmen sevmek
O en karanlık gecelerde aşkla sabahı beklemek
Her sabah ölüpte her akşam aşk için dirilmek
Aşk buymuş meğer; cehennemlerde bile üşüeyebilmek...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Aşk Denen Film

Bir zamanlar bende oynamıştım
O aşk denen kısa metrajlı filmde, hemde başroldeydim
Şenaryo güzeldi, güzel başlamıştı herşey
Önce ben arkadaşlarla bir fastfood da idim.
Sonra esas kız geliyordu yanımıza
Ben ilk görüşte aşık oluyordum, onun yeşil gözlerine
Daha sonra birşekilde birkaç kez daha karşılaşıyorduk
Bir kaç buluşma ve sonra asıl filme start veriliyordu
Filmin adı aşktı. Başrolünde ben ve o vardı
Filmin en güzel sahneleri sahillerde geçiyordu
Ara arada bir kaç kafeye gidiyorduk
Herşey mükemmele yakın gidiyordu
Anlıycanız bizde figüranlarda
Rollerimizi çok ama çok iyi yapıyorduk
Bir gün aniden esas kız fikir değiştiriverdi
Sözüm ona başka bir aşk filminden daha iyi bir teklif almış
Onun çekimlerine başlayıp bizim filmi bırakmış
Onun söylediğine göre rolünü beğenmemiş
Rol gereği bile olsa yanında başka bi jön istemiş
O yüzdenmiş çekimleri böyle ansızın bırakıp gitmesi
Dedim ya filmimizin adı aşk, kısa metrajlı diye
Senaryo birden değişiverdi, tabi filmin adıda
Bu seferki gerçektede uzun metrajlıydı
Yeni filmin adı ayrılık sancısı
O güne kadar çektiklerimizi aynen kullandık
Yeni filmi üstüne çektik.
Bu sefer rolüm zordu çok zordu
Hep bekleyen ve ne olursa olsun seven bir genci canlandırıyordum
Bazen sabahlara kadar ağlayan, bazen şair olan bir genci
Dedim ya film işte
Yoksa olmaz olamaz gerçekte böyle bu kadar büyük bir sevgi
Neyse anlatmayla bitmez bu filim çekeceğimiz daha çok sahne var
Çekimleri muhtemelen bir ömür boyu sürer
Rolüm bu sefer zor, gerçekten de çok zor
Çünkü bundan sonraki bütün sahnelerde;
Gözü yaşlı yüreği yaslı, gelmeyeceğini bile bile
Sevdiğini bekleyen aşık bir genci canlandırıyorum
Rolüm zor gerçekten çok zor çünkü
Çünkü ben aslında kendimi oynuyorum...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Aşk Nasıl Biter?

Yalnızlık şimdi kol geziyor sokaklarda
Hasretin var yine bağrımda
Çıkarıp atmak istiyorum seni
Sen benim ruhum olsanda

Dur diyorum kendime
Şen ve gülüşün aklımda
İstesemde atamıyorum
Aşkını söküp duvarlara

Gene aynı acı gene hasret
Gene aynı fırtınalar ruhumda
Karşılık beklemeyen bir sevdam
Ve gene sensiz, yalnız bir ben

Yıldızlar ay ve gece
Dert ortağım gene onlar
Hep aynı şeyler hep aşk
Aşkı çekiştiriyoruz durmadan

Ve gün gelecek yıldızlar, ay ve sen
Bensiz kalacak, ben se sensiz kalacağım
Üzerime yedi kubbe birde taç dikilecek
Sonra kubbeler bir bir örtülecek

O kubbelerin altında yatan bir beden
O bedeninin ta ortasındaysa sen
Sen bir gönle girdin güzel
Beden ölsede aşk nasıl biter?

Mustafa Kömüşcüoğlu
....vefasız kalp hırsızı bir güzele...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Aşkın Matematikçesi

Sen x tin bense y
İki bilinmeyenli bir denklemdik seninle
Cosinüslerimiz aynıydı sinüslerimiz aşk
Biz tümlenendik aşkımız tümleyen

Senin aşkın benim köklerimde
Logaritma aşk tabanında sevgi, formülünde
Saklıydı aşkımız üslü terimlerde
Sürecek ebediyen trigonometri denen illette...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Aşkın Tanımı

Seninle tanıştığımız gün aşkı bulduğumu sanmıştım
Ve ayrıldığımız gün yanıldığımı anladım
Çünkü aşk için tanımı hep aynıdır derler
Ama benim için aşk;
Seninleyken sen ve sensizkende artık sensizlikti...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Ateş Gülleri

Sevgilinin yanağına kondurduğu bir busedir ateş gülleri
Ve bir gün çekip gitmesidir cehennemin kor ateşleri
Zor ıştır bu ateşte, ateşe bağban olmak
Ve o ateşten gülleri elleri bırakıpta, kalple tutmak....

Mustafa Kömüşcüoğlu

Avuntu

Nice yorgun akşamları sabah ettik taştan omuzlarda
Sabahlara dek gözyaşını konuştuk gözyaşlarıyla
Ama yinede özlemlerimizi aldatmadık kavuşmalarla
Ve hep sustuk konu aşk olunca kavuşanların inadına

Bezm-i visalde postumuz yoktur belkide
Belkide ruh azaptadır dünya denen sürgünde
Ama tüm sürgünlerin inadına içimizde büyüyen
Ve günden güne bize yakınlaşan bir sıra var içimizde

Zamanı bulmuşuz acıların uzunluğunu ölçmek için
Sonra ateşi bulmuşuz içimizdeki yangını taklit için
Ama kâr etmemiş bunların hiçbirisi
Ve sonunda şiir diye aşkı akıtmışız bembeyaz kağıtlara...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Bakışlar...

Bundan sonra ki hiç bir bakış onun bakışı olmayacak
Ve onun olmayacağını bilsede bu gönöl
Bundan sonra her bakışta hep
Yalnızca ve sadece onu arıyacak...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Bekleyen ve Beklenenin Hikayesi...

Yorgunluk bedenime çöktüğünde mevsim bahardı
Henüz dalından koparılmamış hayallerim vardı
Tükenmememiş ümitlerim ve söylenmemiş sözlerim
Ve birde sevdıyla tanışmamış bir kalbim

Aşkı kitaplardan okur,büyüklerimden dinlerdim
Ninem hep aynı hikayeyi anlatıyor derdim
Beyaz atlı prensleri,güzel prensesleri
Birde hep mutlu biten sonları...

Ama benim hikayemde bunların hiçbirisi yoktu
Ne,güzel prensesler oldu güler yüzlü ve sadık
Ne de mutlu biten sonlar.
Benim bütün sonlarım hep hicran doluydu...

Aslında benim hikayem şöyleydi;

Hicranlı bir ayrılığın ardından giden geri dönmedi,
Ve bu yaralı kalp bir daha kimseyi sevmeyi.
Günün birinde gidenin mutluluk haberi geldi
Ve beklenenin mutluluk haberi bekleyenin ölümü demekti.

Ve bundan sonra bekleyenin beklenene yazdığı,
Sadece boynu bükük birkaç dize oldu;

'Eğer bekleyenlerin bekledikleri birgün dönseydi...
Adı KAYS olan hiçbir sevdalı,mecnunluğa terfi etmezdi...'

Mustafa Kömüşçüoğlu

Belkide

Herşey böyleyken güzeldi belkide
Herşey çocuksu düşlerimde kurduğum haliyle güzeldi
Belki aynı yastığa baş koymamıştık ama
Aynı çantaya baş koymuştuk seninle
İşte belkide herşey öyle çocuksuyken güzeldi
Hani o el değmemiş ve masum haliyle
Belkide bu hikaye bittiği yere kadar yazılmalıydı
Ve belkide bittiği yer onun en güzel haliydi...

Mustafa Kömüşcöoğlu

Ben Aşkı Oyuncak Sandım

Biliyorum bizim aşkımızda tek suçlu bendim
Tek hatalı olan bendim kıymetini bilemedim
Hani küçük çocuklar oyuncaklar için ağlar
Kavuşuncada kaldırıp bir kenara atarlar ya
İşte ben de ilk kez aşka kavuşunca
Öyle çocuksu bir şımarıklığa kapıldım
Ve aşkı bir oyuncak sandım istediğim zaman benim olacak
Yada bana hiç küsmeden bir kenarda duracak
Ama öyle deilmiş aşk kaçır gidermiş
Ne kadar ağlasan da yalvarsanda dönmezmiş geriye
Ve kalp ölmüş geçmiş her hissettiğinde
Yokluğunu ve boşluğunu her hissettiğinde
Meğer bu kalp her sensiz atışında ölmüş
Bunu şimdi anladım malesef şimdi
Ne yazık ki yokluğunda,sensizlikte anladım
Ve anladım ki sen hayalimdeki kız deildin
Aslada hayalimdeki kız olmayaksın biliyorum
Biliyorum çünkü sen,sen benim bir ömür boyunca
Hayallerimdeki deil kalbimdeki kızdın ve hep öyle kalacaksın...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Benim Gibi

Seni benim gibi deli sevmeyi
Aşkını gönöl sarayına hapsetmeyi
Her gece yıldızları yalnız seyretmeyi
Bilmezsin sen seni benim gibi sevmeyi

Soğuk akşamlarda seni özlemeyi
Her gece sabaha dek yolunu gözlemeyi
Sahilde sensiz bir başına yürümeyi
Bilmezsin sen seni benim gibi özlemeyi

Aşk nehrinde yalnız yüzmeyi
Her gece düşlerde seni görmeyi
Aşk derdine yollara düşmeyi
Bilmezsin sen seni benim düşünmeyi

Aşk acısını yalnız çekmeyi
Gülün dikeninide sevmeyi
Bir ümitle ömür sürdürmeyi
Bilmezsin sen seni benim gibi beklemeyi...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Bilmek

'Belki yaşayacağımız onlarca gün var daha ama yaşayamayacağımız binlerce günün acısıyla...'

Ne zor şey bugünden bilmek
Yarın beni bırakıp gideceğini
Her hediyeni şimdiden yadigar bilmek
Ve daha şimdiden hasretinle yanmak

Ne zor şey yarını düşünmek
Yarın yanımda olamayacağını bilmek
Ve her gece yarısında, ellerimi açıp semaya
Yarınlar hiç gelmesin diye dua etmek

Şimdi sessiz yakarışlarım var mevlaya
Haşa ne isyan nede sitemdir sözlerim
Bu çaresizlikten dem vuruştur mevlaya
Yarınlar bu kadar uzunken,
Bugünler neden bu kadar kısa

Ama belkide bütün bunları anlamak
Bir sevdayı anlamak demektir
Ve belkide ömür denen şey;
Sadece, seninle bir anı yaşamaktır...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Bilmeyeceksin...

Bilmeyeceksin...
Gözlerine hasret ömür sürdüğümü
Seni kalbimde yaşatıp büyüttüğümü
Daha adını bile bilmezken
Seni kaderimden dilediğimi
Bilmeyeceksin...

Bilmeyeceksin...
Hüzünlü şarkıların buruk ezgileri gibi,
Kalemimde yarım bir dize olduğumu.
Gözlerinde kendimi görmediğim günler,
Ölüme ne denli yakın olduğumu
Bilmeyeceksin...

Bilmeyeceksin...
Düşlerin neden imkansızlığa eş olduğunu
Seni neden hep düşlerde gördüğümü
Ve o düşlerden uyanmanın güçlüğünü
Bilmeyeceksin...

Ve bilmeyeceksin...
Tanımadan sevdiğimin sen olduğunu
Hiç duymayacaksın benden seni seviyorum'u
Korkma hep mahrem kalacak bu sevda
Hiç yaşanmamış bir günah gibi
Ama yine de sevicem seni edilmis yeminim gibi
Söylenmemiş son sözüm gibi sevicem
Ama sen...
Bunuda bilmeyeceksin...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Bilmezsın Ki

Şimdi sağ yanın boş sol tarafında bir başkası
Çekmedinki hiç nerden bileceksin sen aşk acısını
Hasretin sızısını, pişmanlığın faydasızlığını
Bilmezsın ki sen senin bende nasıl yaşadığını

Bilmezsinki sen o yeşil gözlerine hala nasıl vurgun olduğumu
Her esen rüzgarın ruhumu nasıl ordan oraya savurduğunu
Geceler boyu hiç durmadan sızını içimde duyduğumu
Bilmezsın ki sen hala sana nasıl delice aşık olduğumu

Sen şimdi uzaklardasın hayellerdesin rüyalardasın
Yıldızlar kadar parlaksın ama bi okadarda uzaklardasın
Güneş kadar güzelsin,sıcaksın ama sevgilim sen
Sen şimdi başkasının güneşi başkasının yıldızı başkasının herşeyisin

Sen veda busem; delice sevdiğim,benim ilk gözağrım,herşeyimdin
Sen yağmur bakışım; ilk gözyaşım ilk ayrılık sancımdın
Sen yaz aşkım; on sekiz yaşımın en güzel armağanıydın
Ve sen çılgın kuşum; sen asla unutmayacağım güzel bi rüyaydın...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Bilmiyordum sevdiğimi

Bilmiyordum seni sevmeyi,kaybetmeden önce
Şimdi dön diyorum dönmiyeceğini bilsemde
Biliyorum inanmıycaksın artık tek bir sözüme
Ama seviyorum seni,sen beni sevmesende...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Bir Aşığın Vasiyeti...

Olmasada birlikte geçirdiğimiz bir tek gün
Rüyalarım vardı sana dair.Herbiri görülmüştür
Hele birde kahpe sabahlarda uyanmak olmasaydı
Aynı rüyada beraberdik neredeyse bir ömür

Gerçeğin,imkansızın öbür adı olsa ne çıkar
Aşk dediğin imkansızın gerçek oluşudur
Ferhat şirin için öleceğini bilseydi eğer
Sanırmısın ki gürzü bırakırdı elinden

Aşka selam vermiş gönlü ne durdurabilir ki
Dağlar mı? Çöller mi? Yoksa zavallı ölüm mü?
Ölüm ruhu çalamaz ki aşkı tadan kişiden
Ruh çoktan bir güzel yare verilmiştir
Ve azrailin alacağı yalnızca bir bedendir

Ve bunca sözün üstüne bu,vasiyet namemdir
Ruhum yalnız senin bedenimse azrailindir
Birgün toprak olursa senli çarpan kalbim
Toprağında açacak ilk gül bilki senin içindir...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Bir dörtlük...

Ölümün sessiz çığlığına ayrılık demişler
Ayrılığın ölümden beter olduğunu bilmeyenler
Sevenin gözyaşına su damlası demişler
Gözyaşı akıtmayı bilmeyenler...

Mustafa Kmşcoğlu

Bir gidişin sonu...

Ömür sonsuza dek dünde kalmış bir sevdaya hükümlü
Bu gözler gidenin ardından ağlamakla yükümlü
Gönül kapatmış kapılarını, eski bir sevdıyla mühürlü
Ne kadar uğraşırsan uğraş, ömrümde hep aynı hüznün gömülü

Görmek yok bundan sonra, bir çift yeşil gözü
Duymak yok, baharda cıvı cıvı kuşların ötüşünü
Ve yazmak yok kağıtlara, bir kalbin ölüşünü
Ne kadar uğraşırsan uğraş, diriltmez kuru sözler ölüyü

Tel tel saçlarına bağlamıştım ömrün her gününü
Yokluğunda tattım, yaşarken tadılan ölümü
Yalnız akşamlarda sattım umut denilen kördüğümü
Şimdi ne kadar uğraşırsan uğraş, ölüme saldım gönlümü

Mustafa Kömüşcüoğlu

Bir Sevmek...

Belkide sevmek ta en başından beri tek kişilikti
Onu iki kişiye paylaştıran bizdik
Ve belkide bir sevmek iki kişi için azdı
Onu yeter sanan bizdik
Ve yanılgılarımızın farkına ancak ayrılıklardan sonra vardık
Ve belkide bu yüzden her defasında tutamıycamız sözler verdik...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Bir Türlü Beceremedim

Her geceyi sabah ettiğim sokaklar
Sizdemi küstünüz bana
Her sabah aşındırdığım yollar
Sizdemi düşman kesildiniz bana
Hergün hayatla kavgam yetmiyormuş gibi
Birde dost bildiklerim sırtını dönmüş bana

Ne oldu bana,ne oldu hayata anlayamadım
Herşey o kadar ani olduki farkına bile varamadım
Ya ben değiştım zamanı umursamadım
Ya zaman değişti ben ayak uyduramadım
Bilemiyorum hangisi olduda bu kadar yorgun düştüm
Bu kadar sıkıldım bu kadar bıktım hayattan
Bilemiyorum,bilmiyorum

Belkide tüm sorun bendedir,benim yaptıklarımda
Kim bilir belki erken okudum otuz beş yaş şiirini
Belkide çok erken istedim sessiz gemiye binip gitmeyi
Ama bir türlü beceremedim gençlik marşını söylemeyi
Bir türlü beceremedim liseli aşıklar gibi öylesine sevmeyi...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Bu gidişin sonu...

Bilmez misin bu matemın sebebebi nedendir?
Göz görmüyorsa,gönül bakmıyor demektir.
Dua etme boşuna,giden sevgili dönmeyecektir
Ve bu gidişin sonu,sende ölümcül bir hasret demektir....

Mustafa Kömüşcüoğlu

Bunun adı sevda deil...

Güneş her gün doğuyorsa
Yağmur artık yağmıyorsa
Hiç gözyaşı akılmıyorsa
Bunun adı sevda deil

Üç günde geçiveriyorsa
Sonu vuslatla bitiyorsa
Herkes mutlu oluyorsa
Bunun adı sevda deil

Dağlar aşk ile delinmiyorsa
Çöller leyla diye aşılmıyorsa
Eğer uğrunda ölmüyorsa
Bunun adı sevda deil...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Çocukluk ve Sevmek

Herşey hiçbirşeyin başlamadığı zamanlarda güzeldi
Hani o çocukluk denen masumiyet dönemlerinde
Daha aşkla,dertle,çileyle tanışmadan önce
Yani kıymetini bilemediğimiz çocuklukta güzeldi herşey

O zamanlar da dertlerimiz vardı elbet
Ama o dertlerimiz yaşıma kadar küçüktü
O zaman ki dertlerimiz ya komşuları kızdırmaktı
Ya da ezilmiş bir kola kutusunun peşinden saatlerce koşmaktı
Dertlerimiz sadece bunlar deildi elbet
Sonraları gazoz kapağına vurulmuştuk
Ve mahalleden arkadaşlarla ilk kavgamızı
Bir gazoz kapağı uğruna yapmıştık

Derken zaman bize sormadan geçti ve gitti
Biz de büyüdük geçen zamanla ve dertlerimizde büyüdü
On beş yaşında karşılıksız da olsa ilk aşkı tattım
Ve meğer aşkla beraber daha birçok şeyi tatmışım
Mesela gözyaşını mesela uykusuz geceleri ve tütünü ve özlemeyi
Çocukluğumuzda gözyaşına sebep ya bir tokat olurdu babamızdan yediğimiz
Yada mahalle kavgasında dayak yiyince gururumuza yedirememizden olurdu
Şimdiyse gözyaşlarının sebebi tuhaf,tarifsiz bir kalp ağrısı

Uykusuz gecelerle tanışmıştık sonra;
Geceler uyumak içindi elbet ama uyuyabilenler için
Yüreğinde deli boranlar,fırtınalar olmayanlar için
Benim her gecemde şiirler cûşa geliyordu
Ben uyumak istesem de onlar beni uyutmuyordu
Ve her gecenin o alaca şafağında uykusuzluğum kağıtlardaydı

Meğer ne zor şeymiş bilmek ve sevmeyi öğrenmek
Hayatta en büyük dert buymuş gibi geliyor insana
Sanki omuzlarıma yüce dağları yüklediler
Ve sanki beni cehennem ateşine ittiler
Ve sanki,sanki çocukluğum güzel bir düştü
Ve beni bu düştten sevda ile uyandırdılar...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Dar Geliyor...

Ölüme bir adım kala gene aynı acı var
Bende uslanmayan uçarı bir kalp var
Oysa and içmiştim sevmemeye bir daha
Ama yeminleri bozduran bir güzel var

Ne yapsam boş kaderimi yaşıyorum
Sözüm geçmiyor kalbime,seviyorum
Yeniden yeniden her gün yanıyorum
Yaşarken ölüyorum,ölüykende seviyorum

Sevdiğim sensin,geceyle yarışan güzel
Seni sevmeye bir ömür mü yeter?
Eysevgili bak şair ne der;
'Bilmiyorum gönlüme bu hududu kimler çizmiş
Bu hudut gönlüme dar geliyor,dar geliyor'...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Dedem (Bir gidiş arifesi...)

Git.Sende git,heybetli çınar
Ben nasılsa alışığım kalmalara
Yitik ezgilere ve hüzünlü dizelere
Sararmış resimlerindede severim ben seni

Belki bu dünyadan çok sıkıldın
Belkide özlemiştir seni,seni bekleyen kadın
Hadi git,kalmadıysa duracak dermanın
Git heybetli çınar,hadi git
Bu gidişin senin vuslatın olsun

Korkma unutmam,unutamam ben seni
Bir ekmeği kırıpta yarısını verişini
Biraz şefkat,biraz muziplikle yoğrulmuş
Ama yinede hüzünlü dörtlüklerini

Hani babannemi istemiştin ya babasından
Köy meydanında ki düğünde bir maniyle;
'Entarisi mor idi,güzeller içinde bir idi
Babasından istesem,onu bana verirmiydi? '
Ve ertesi gün babannem artık senindi...
Unutmak ne mümkün ki seni unutamam...

Ama gitme kal aslında,öpeyim ellerinden
Sarılayım sana,doyamadığım,doyasıya
Seyredeyim saatlerce o güzel yüzünü
Ak akallarında unutayım tüm hüzünlerimi
Ve al yanaklarından ve nasırlı ellerinden
Son bir kez daha öpeyim,doyasıya

Ama biliyorum ki kalmak elinde değil,gideceksin.
Biz ne desekte gittiğin yerden dönmeyeceksin
Bu gidişin, bu dönmeyişin adı bizde gözyaşındır
Bilirim ki senin lisanında şeb-i aruzdur...

Bak vakit geldi,saatler gözyaşını vuruyor
Kalmak istesende,artık emanet sende durmuyor
Giderken şunu bil ki;
Ardında yaşlı gözler bırakacaksın
Ardında seni seven bir torun
Yaşlı gözler ve yaşlı bir yürek bırakacaksın.
Ama boşver be dedem; vardığın yerde;
Yarım asırdır sevdiğin ve özlediğin kadını bulacaksın

Şimdi,hakkını helal et dedem,hakkını helal et...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Dedem (Ve Gitti...)

Gece düşlerde gördüm dede seni
Oysa dün yatağımdı dizlerin
Tatlı tatlı gülerdin her sabah
Günaydın oğul der uyandırırydın beni

Şimdi sen nerdesin ki dedem
Dizlerin başıma sonsuzluk kadar uzak
Sesin,o tatlı gülüşün nerde ki dedem
Duymak,bana dünlerim kadar uzak

Gittin...
Güle güle dedem yolun açık olsun
Vardığın yerde özlemlerin son bulsun
Giderken bir daha dönmiycem dedin biliyorum
Ama yinede seni çok özlüyorum...

Ölüm demişler değilmi dede,ayrılığın en bitmezine
Ama
Ne gerek vardı ki dede,gerçekten hayale göçmeye
Varlıktan vazgeçip hatıralara bürünmeye
Hem sonra battaniyeler,yorganlar yetmedimi de?
Üstüne topraklar örtündün be dede...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Dostça Bir Şiir...

Gelir geçer zaman ve tükenir tüm mutlu anlar
Saatler ayrılığı vurur ve bir gemi gelir meçhulden
Hani ölüm daha kolay gelir ya o gemiye binmekten
İşte o gelen geminin adı azraildir çoğu zaman

Hani bir dostun sıcak gülüşünü özler ya insan
İçinde yaşanmış yılların tuhaf burukluğu
Hani uzaklara gidildikçe, anılar dirilir ya yeniden
İşte o dirilen anıların adı; azraildir çoğu zaman

Zamanla herşeyi biraz özlüyor insan
Korkuyla kavuşan elleri, paylaşılan dertleri
Ve dumanlı yerlerden firari tenefüsleri
Durduk yere hüznülenip ıslanan gözleri
Kısacası özlüyor insan dün de kalan günleri
Hele birde kanıyorsa dostça çarpan yüreği
İşte o vakit azrail olur, topyekün mazinin ismi....

Mustafa Kömüşcüoğlu

Dostlarla öğrendim....

Dostun attığı gülün nasıl can yaktığınıda
Bir gülüşünün cana nasıl can kattığınıda
Ayrılığın ölüme nasıl nispet yaptığınıda
Dostlardan ayrılmışlıklarda öğrendim

Doğan hergünün umutsuzluğa umut saçtığını
Batan hergünün ömre yaşanmışlık kattığını
Tanışmışlığın öncesinin kayıp sayıldığını
Dostlara kavuşmuşluklarda öğrendim

Adların farklılığını ve canların aynılığını
Dostlarla öğrendim ağırlarkende gülümsiyebilmeyi
Çünkü bir gülücük bir cana can katmaktır
Ve dostluk birçok canı bir kalpte taşımaktır...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Duyar mısın?

Ey ak sakallı koca Yunus; sol yanımda yarısı,dedem
Biliyorum şimdi vardığın menzile burdan çok uzak
Şimdi geç kalmış bir şevda haykırısam sana...
Ve ' SEVİYORUM SENİ DEDEM ' desem...
DUYAR MISIN? ? ? ? ?

Mustafa Kömüşcüoğlu

Elveda

Her geceyi sabah ettiğim sokaklar
Sizdemi küstünüz bana
Her sabah aşındırdığım yollar
Sizdemi düşman kesildiniz bana
Her gün hayatla kavgam yetmiyormuş gibi
Şimdi dost bildiklerimde sırtını dönmüş bana

Bir deli rüzgar esti önce adı zaman
Çaldı benden herşeyimi bir bir
Önce çocukluğumu çaldı benden sonra gençliğimi
Son darbeydi senin gidişin
Son çaldığıydın benden zamanın

Belkide ondandı bu kadar çabuk yaşlanmam
Daha dün sokakta misket oynuyorken
Bu gün yangınlarda kül olmam
Belki de ondandı sensizliğe bir türlü alışamam

Bilirsin dünya çok kere aldandım sana
Çok kere kandım türlü yalanlarına
Ama artık bu son olsun, ben gidiyorum
Gidiyorum yalan dünya, herşeyim sana kalsın
Bana ait olmayan tüm sevdalar
Sayende yaşanamayan tüm aşklar
Ve senin vermeden aldığın herşey sana kalsın

Bahar gelmiş, çiçekler açmış, kuşlar ötmüş, banane
Dünya gözyaşından arınmış, ağlayan yokmuş, banane
Hem bahar geldiyse hiç sonbahar gelmiyecek mi?
Ağlayanlar kalmadıysa, yağmurlar olmayacak mı?
Her esen rüzgarda bir sevgiliden diyerinin yanağına
Hasret dolu, özlem dolu ve sevda kokulu bir buse konmayacak mı

Boşver be yalan dünya ben gidiyorum
Kalanlar sizin olsun yalnız yaşadıklarım yeter bana
Ve son defa bir eyvallah çekerek tüm aydınlıklara
Tüm sevdalara ve tüm aşıklara
Binip gidiyorum sessiz gemi denin meçhul karanlığa

Gidiyorum öksüz kalan karanlıklar, elveda
Gidiyorum tamamlanamayan mısralar, elveda
Gidiyorum işte yalan dünya senden çok uzaklara
Gidiyorum sevgilim gidiyorum, ELVEDA..

Mustafa Kömüşçüoğlu

Elvedaya dair...

Yaşanmıyor sevgili üzerine kurulmuş şehirlerde,
O sevgili seni terkedipte gidince.
Yani giden gittiği vakit bir meçhule,
İstesende duramıyorsun terkedildiğin şehirde.

Ateş düştüğü yeri yakar
Herkesin bildiği üzere
Terkedilmişik bir şey değildir
Üçüncü şahısların gözünde
Çünkü...
Her zaman bir başka sevgili vardır
Bir başka sahilde
Ama avuntu budur ya...
Unutur şu gerçeği;
Her yeni hep bir başkası olacaktır
Oysa gözyaşına sebep
Hep aynı kalacaktır...

Yani sevdaya tutulmuşluk,
Çaresi olmayan bir hastalıktır
Ve aslında elvedalar;
Biten aşklara vedadan çok,
Başlayan hasretlere merhabadır...

Mustafa Kömüşçüoğlu

En Büyük Aşklar

Ben ağlarken yaşlar birikmiş yüreğime
Şel olmuş, ırmak olmuş göz yaşlarım
İçinde nice canlar boğulmuş
Bir sevda deil binlercesi boğulmuş

Sesim çıkmıyorken ben
Farkına bile varmadan, usulca
Sesi olmuşum
Tüm sessiz aşıkların

Kelimelerle dost olmuşum sonra
Oyunlar oynamışım onlarla
Sözcüklerle mısralarda sevişmişim
Sevdamı kağıtlara sermişim

Meğer nede kolaymış şiir yazmak
Meğer zor olan sevmekmiş
Sevdiğini o olmadan yalnız sevmek
Meğer büyük aşklar tek kişilik olanlarmış

Bunu ne çift kişilik aşklarda anladım
Nede yalnız geçen akşamlarda
Acıyla yoğrulan mısralarımda
Sessizce akan gözyaşlarmda anladım
Ama anlatamadım

Her seven en büyük aşkı kenidininki sandı
Anlamadılar onlar yalnızca birer bağımlıydı
Sevilmeye muhtaç birer zavallıydı
Anlamadılarki en büyük aşkların
Asla yaşanamıyanlar olduğunu...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Evren hayali

Hırçın asabi ve deli
Kısaca yangın yeri yüreği
Ölüm dediğin sevda için nedir ki
Yunus aşıklar ölmez dememiş mi?

Umudu tılsım yapıp boynuna takan
Hiç korkarmı umutsuzluktan
Mecnunun derdi leylasıydı
Öldümü çölde susuzluktan

Gönlüme koymuşum bir evren hayali
Bu gönül kahinatı neylesin gayri
Adını aşk koymuşuz biz bu işin
Aşktan ölsek,ölümüyüz yani...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Farkında Olmadan

Hepimiz faniyiz ve aldatmakla lanetliyiz aslında
Her gün aldatıyoruz geceyi gündüzle
Karanlığı aydınlıkla,soğuğu sıcakla
Her aldığımız solukta aldatıyoruz ölümü yaşamakla

İhanet ediyoruz geçmişimize unutmakla
Ve açlığa ihanetimiz toklukla
Dedim ya aldatmakla lanetliyiz
Bu lanet biter ancak son alınan solukla...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Feryâd-ı Ney

Boş bir gövdeden geçerken insan nefesi
Gövdesinden sızar yaşlı bir insan sesi
Nefes ses olur,sesse bir ağıt kamışçada
Ve anlatır anlayana alemin tüm gizini

Yarım hiçbir ses yoktur onun bağrında
Her acısı tam her derdi tastamamdır
Hele iş gelince derdi ruhla anlatmaya
Susar dil,dudak,başlar ney konuşmaya

Bir kamıştan çıkan feryat anlatır bize
Ölümün hep tam yaşandığını sokaklarda
Çocukların aç kaldığınıda,ağlayanlarıda
Ney hatırlatır,insana,insanı,insan sesiyle

Kahinatın sırrıyla sırlanmış bir kamış
Yanık yanık söyler şarkısını,duyanlara
Pay yoktur onun sesinden,ham olanlara
Amma sudur o,aşkın ateşiyle yananlara....

Mustafa Kömüşcüoğlu

Geride Kalan...

Gelenlerin ve gidenlerin hepsi yalan
Birtek Şey var onlardan geriye kalan
Budur ki tek gerçeği tüm gidiŐlerin
Kalan hasrettir başka birşey değil....

Mustafa KmŐcoęlu

Gidiyorum..

Az kaldı gidiyorum..
Yokluğunu içimde, seni bu şehirde
Ve 'Biz' olabilme hayallerimi dünde bırakıp
Gidiyorum...

Bu gidişin dönüşü olurmu bilmiyorum
Bundan sonra çağırsan gelirmiyim
Seviyorum desen inanır mıyım?
Bilmiyorum...
Sadece, bu şehirden çekip gidiyorum...

Senden sonra birdaha sevebilir miyim?
Yeniden bir güzel için ağlayabilirmiyim?
Yahut artık ölebilirmiyim, aşk için
Bilmiyorum...
Sadece, bu şehirden çekip gidiyorum...

Şimdi bu şehirden çekip gidiyorum
Elimde bavulum geldiğim gibi gidiyorum
Yalnız, bir eksikle bu sefer...
Kalbimi sende, seni bu şehirde
Hayallerimiyse dünde bırakıp gidiyorum.
Bitmemiş, bitmeyen, bitmeyecek hasretim
Sana son söz ELVEDA diyorum...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Gönül Yaşları

Sevdiğim bugün bana sırtını dönmüş
Oysa daha seviyorum bile diyememiştin
Gözlerine bakmayı şimdiden özledim
Oysa daha yeni kavuşmuştum sevdaya

Sonuna kadar kabahat bende biliyorum anne
Sürgün yemiş bir ömürde sıra istedim
Okyanuslar ortasında liman istedim
Sevgi dolu bir bakış bir tebessüm istedim
Kabahat bende biliyorum anne;
Ben bu hayattan çok şey istedim

Kar yağıyorken şimdi sıra dediğim şehre
Ben burda gurbette üşüyorum anne
Bir bakışıyla içimi ısıtanlar bile
Beni bırakıpta uzaklara gidiyor be anne

Şimdi yüreğim yarım kaldı bu şehirde
Diğer yarısı bir otobüsle gidiyor anne
Neyse ki yağmur yağıyor bu şehre
Gözyaşlarım hiç belli olmuyor anne

Hadi gözyaşlarım neyse de anne
Yüreğim kanıyor,yüreğim ağlıyor anne
Hadi gözyaşlarımı yağmur sakladı
Gönül yaşlarımı şimdi kim saklıycak anne?

Mustafa Kömüşçüoğlu

Gönülle sohpet

Ep ey zaman olduyüreğim,bir güzel için atmayalı
Yeniden sevmek nasıl sevipse sevilmemek nasıl
Otağından içeri yeniden od düşmesi nasıl
Leylaya mahkum mecnun olmak nasıl bir duygu gönül nasıl

Mecburmuydun atmak için yeniden sevmeye
Hani geceler boyu beraber ağlamıştık seninle
Ve yeminler etmiştik,bir daha sevmemeye
Ne oldu be gönül,ne oldu da bozdun yeminlerimizi

Peki şimdi niye ağlıyor,niye gülmüyorsun ki
Sevmeyi unuttunda yeniden öğrenmesi mi zor geliyor
Sen gözyaşını unutmadın ki gönül sevmeyi unutasın
Hem unutmayı bilseydin sevmeyi hiç öğrenemezdin

Boşver be gönül sal utangaç gözyaşlarını
İnan kızmıyorum seviyorsun diye sana
Acıyı beraber çektik bir ömür boyunca
Ve nasılsa hergece gene başbaşa kalıcaz seninle...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Gözlerin...

Ellerin ellerimdeydi,gözlerin gözlerimde
Ve ben bir damla yaştım senin gözlerinde
Gözlerinden kayıp toprağa düşmeden önce....

Mustafa Kömüşcüoğlu

Gözyaşlarının katili....

Efkar kapladı tüm benliğimi bu gece
Bağıra çağıra ağlamak istedim, olmadı
Beceremedim ağlamayı bile, sesimse hiç çıkmadı
Yutkundum sadece, acıları yine gömdüm yüreğime

Oysa o kadar çok derdim vardiki
Gözyaşına sebep vericek
Ve o kadar çok isyanım vardı ki
Ömrümün sonuna dek yeticek
Ama olmadı yaş akmadı gözlerimden bu gece

Korkum kurumuş olması gözlerimin
Gözyaşlarımı silen olmaksızın
Yoksa bendemi hissetmiyordum artık
Yoksa bendemi büyümüş ve kirlenmişim
Yok bu deilse eğer, neydi, kimdi? ? ? ?
Bu geceki gözyaşlarım katili...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Gölün hikayesi

Hani ırmaklar denizlerden habersiz akarya denize
Gözyaşlarıda öyle topraktan habersiz akar toprağa
Ve akan her damla gözyaşı bir gül demektir toprakçada
Belki beyaz renkli, belki sarı, belkide kıvıl bir gül açar
Topraktan habersiz akan o gözyaşlarıyla
Beyaz; saflıktır ve belki bir bebeğin gözyaşlarıdır
Sarı; ayrılıktır ve belki gurbeti anlatır
Ama kıvıl gül bir aşka konan son noktadır

Gözünden yaş akan düşünmez gözyaşının rengini ve bilmez değerini
O sadece ağlıyordur bir sebepten dolayı
Oysa gözyaşının her damlası nazlı bir gonca demektir
Ve gözyaşlarının sahibi bunu asla bilmeyecektir

Bir damla gözyaşıyla can bulan kıvıl gonca
Güzel olduğu kadar mağrurdur da aslında
Çünkü o yetimdir ve yetim büyümüşdür kendince
Ve açmıştır kan kıvıl gövdesini, açmıştır göğüs isyan eder gibi
Sanki göğüs ve diğer çiçeklere nispet eder gibi
Hiç düşünmez rengini nerden, kimden aldığını
Ve ona göre buna gerekte yoktur aslında

Oysa o gül kim bilir hangi sevdanın bitimidir
Ve hangi aşğın ayrılık gözyaşıdır
Bilinmez ama...
O gül elbet bir gün bir aşkın başlangıcı olacaktır
Ve gözyaşıyla can bulan gül bir gün yine gözyaşı olacaktır
Ve derler ki her son aslında yeni bir başlangıçtır...

Mustafa Kömüşcöoğlu

Günlerim hep güneşe küskün

Günlerim hep güneşe küskün
Sevdam hep sensiz hep yarım,
Gülüşlerim ağlamaklı
Ve dudajımda hep hüzünlü bir şarkı

Biliyorum elvedası olmazdı ayrılığın
Çünkü ayrılık başlı başına bir elvedaydı
ve seni sevmek sucunun bedeli
Elvedasız bir ayrılığı tatmaktı

Bende unuturdum seni olmasaydı mektubun
Ve cantamda bir resmin
Birde zihnime kazınmış hayalin
Bende unuturdum seni eğer seni hiç sevmeseydim

Şimdi aynı masada oturuyor
Düşlerim,dertlerim ve yitık gülüşlerim
ve şunu bilki tek sevdiğim
Hayatımla kumar oynuyor
Durup durup baktığım resmin....

Mustafa Kömüşcöoğlu

Hayat

Bugün dönüpte bir baktım şöyle maziye
Birbir yaşananlar geldi gözümün önüne
Gördüklerim bir çocuğun büyümesi gibiydi
Ve belkide hayat denen o kısır döngü
Masum düşlerin gerçeklere yenik düşmesiydi....

Mustafa Kömüşcüoğlu

Haydi gönöl ver elinide gidelim bu şehirden

Haydi gönöl ver elinide gidelim bu şehirden
Kader ırmağından payımıza gene hasret düştü
Ak kağıtların kara yazısına şiirimiz düştü
Haydi gönöl ver elinide gidelim bu şehirden

Yolumuzun adı hasret ardımızda kalansa sıra
Ardımızda sevdiklerimiz önümüzde yalan dünya
Bir hayali ırmak ki gördüğümüz olmaz bir rüya
Haydi gönöl ver elinide gidelim bu şehirden

Acı bize tek gerçek yoldaşmış meğer bu yolda
Bir o bırakmadı bizi gurbette de sılada da
Bu ince sızı hep yanibaşımızda bizimle olsada
Haydi gönöl ver elinide gidelim bu şehirden

Olmaz ama belki deyişir bu kez hasretin rengi
Hani yalan dünya bizede toz pembe görünür belki
Korkma birgün elbet bizim içinde gelir uyanma vakti
Ama şimdi...
Haydi gönöl ver elinide gidelim bu şehirden

Mustafa Kömüşcüoğlu

İlk Beddua

Ben seni yitik düşlerin mavisinde bıraktım ilk sevdiğim
Bir ağıt yazdım son gidişinle taşları ağlatan
Ağlamayı bilmeyen gözleri bile yaşartan bir ağıt
Ve sevdaya beddualar yağdıran bir karasevdayla
Gidişini anlattım tariflere sığmayan acılarla

Bir yastığa sarılıp şarkımızla ağladım
Sonra gözyaşlarımı sildim çaresiz, defalarca
Günah tohumu dedim kölesi olduğum aşka
Sonra aşkını söküp içimden attım duvarlara

And içtim bir daha inanmamak için sevda masalına
Taşlar dizdim gönlümün kıyısına, kenarına
Bilesin mezarın gönlümün en kuytu yanında
Uğramaz kimse ben uğramazsam yanına

Şimdi dileğim odur ki MEVLADAN;
Tüm aşklar geçsin senin topraklarından
Mutluluğun en hasını, en güzelini tadasın
Ve hayaller kurmaya başladığın gün
Sevdiğin tarafından terkedilesin...

Şimdi sakın kızma bana;
Tadarsan birgün sende bu acıyı
Beni ancak o zaman anlarsın....

Mustafa Kömüşçüoğlu

İmkansız sevgili...

Şimdi imkansız bir aşka tutulmak vaktiydi
Hoş her aşk gibi buda vakitsiz gelmişti
Saçları kor alevin yakıcı rengindeydi
Ve ulaşılmazlığı dünyadaki cehennem demekti

Yıldızlar toplayıp gökyüzünden ellerimle
Saçlarına takamıycam bir taç yapmıştım
Ellerinden tutmak hayallerimi ise
Çoktan gönlümün idam sehpasında asmıştım...

Mustafa Kömüşcüoğlu

İstanbul

Bir istanbul yaşar benim içimde
Ve ben yaşarım istanbul'un içinde
Yüzümde tebessümleri güzel günlerin
Gönlümde yarası,terkedip gidenlerin
Yinede bir İSTANBUL yaşar içimde
Ve ben inadına yaşarım istanbul'un içinde...

Mustafa Kömüşcüoğlu

İstemem

Alın aydınlıkları istemem
Verin bana karanlıklarımı
Bana şiirler yadıran
Beni hüzünlendiren karanlıkları

Alın insanları istemem
Verin bana yalnızlıkları
Karanlığımın kardeşi
Şairliğimin sebebi yalnızlıkları

İstemem güneşi karanlığıma
Güneşi haketmiyorum ben
Yerim karanlık, yerim yalnızlık
Aydınlığa ihtiyacım yok benim

İstemem görmeyeyim sonbaharı
Görmeyeyim yaprağın dalından ayrılışını
Nazlı yoncanın boyun büküşünü
İstemem görmeyeyim kızıl goncanın sessiz yok oluşunu

Ne ben baharı görmeliyim ne bahar sonbaharı
Ben gitmeliyim görmeden ayrılığı
Görmemeliyim tohumun topraksızlığını
Görmemeliyim ben hüzünlü sonbaharı

Ölmeliyim ben kışın, saflıkta ölmeliyim
Bembeyaz kar kefenim olmalı benim
İçimdeki karanlığı bir nebze örter belki
Tabiat ananın en masum yarattığı...

Mustafa Kömüşçüoğlu

Kaç gün kaldı..

Yaktığım mumlar söndü birbir
Hayallerim sulardadır şimdi
Bilmediğim herşey bende gizli
Öğrenmeye kim bilir daha kaç gün kaldı?

Çayımın demi az gelir bana
Meyi kadehi getirin şimdi
Doldur şarabı ey güzel saki
Sarhoş olmaya kim bilir kaç gün kaldı

Omuzumda gözüken; heybeyle,hırka
Ama görünmeyen dağlar var sırtımda
Fakir,fukara hep ağlar da
Gülmeye kim bilir daha kaç gün kaldı

Gülecek elbet ağlayan gözler
Tutulacak,verilmiş kutlu sözler
Sabır diyenler,mükafat görecekler
Sabrın bitimine,kim bilir kaç gün kaldı

Şu dünyada beden ruha hancı
Ruhsa bedende yabancı
Daha ne kadar sürer ki bu sancı
Mahşerde doğuşa kim bilir kaç gün kaldı?

Mustafa Kömüşcüoğlu

Kalemin murekkebi artık gozyaşıysa...

Kalemin murekkebi artık gozyaşıysa
Bir şiir düşmüştür kağıtlara
Düşler gam yükü olur ruha
Gönül desen aşktan cilegahtır
Ruhsa bu cilegahta azaptadır

Ruhun tek suçu bedene hapsolmak
Gönlün tek suçu bir gönle bağlanmak
Ve bunca suçun karşılığında cezamız;
Hepsinin inadına,hepsiyle yaşamak
Sizcede tuhaf deil mi bu dünya? ? ? ?

Mustafa Kömüşcüoğlu

Kıyamadı

Rüzgar kıyamadı yeşil yaprağa
Yağmur kıyamadı kuru toprağa
Yunus doyamadı kara toprağa
Ben nasıl doyayım sen gibi güzel rüyaya...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Kızıl rüya....

Şimdi gönlümüzü çalan kızıl saçlı bir yar
Baş tarafını boşverin sonunda gene hasret var
Bilmem ki hangi sevdada yazılı kavuşmak
Her sevdada hep ayrılık hep hasret var

Nedir şu biçare yüreğin çektiği elimden
Birgün olsun gülmedi yüzü ta en derinden
Bilmem neydi şu zavallı gönlün suçu ki
İmkansız sevgilerden payına hep hasret düştü

Şimdi kızıl bir rüyaya düşmüşlüğü var gönlün
Gene yüzünün gülmemişliği,gülememişliği var
Değişen bir şey yok gene kavuşamamak var
Yani gene bir hasret var gönlün payına düşen

Şimdi alıştı yüreğim acılara,ayrılıklara
Bir alışamadı kavuşmalara ve mutluluklara
Yani ömrün gençlik denen bu en güzel çağında
Gönlüm gene gamda,gene yasta ve gene hasta
Ve şimdi son sözüm topyekün dünyaya
Yalnızca boynu bükük bir elveda.....

Mustafa Kömüşcüoğlu

Kızıl Sevda...

'Eğil yağmur rüzgar eğil bu benimki sevda değil'
Diye şarkılar söyleyebilmeyi
Ve peşi sıra gülümseyebilmeyi isterdim...
Ama bu bendeki en kızılından bir sevda
Ve anlatılmaz bu hiç bir şarkıda...

Bir aşk ne kadar hüznölü olsada
Yasanmışlığı, paylaşılmışlığı vardır ardında
Ama yaşanamamış sevdalar öylemidir
Onların ardında kalan sadece yaşlı gözlerdir

Hem onların yoktur iki kişiye ihtiyacı
Onlar tek kişiliktir ve yaşar sevenin yüreğinde
Bir gülüş bir bakış doğmaları için yeterlidirde
Ölümleri için çlüm gerektir yaşadığı bedene

İşte ben böyle kızıl bir sevdaya düştüm
Yaşamadım hiç hergün bu sevdıyla öldüm
Bir gözyaşı pınarında sarhoş oldum durdum
Ve ayıldığım gün anladım ki o gün öldüğüm gündü....

Mustafa Kömüşcüoğlu

Kim Bilir?

Ellerim şimdi neden suskunsunsunuz
Neden boş boş duruyorsunuz neden?
Can mı kalmadı sizde yoksa,yoksa
Yalnız kaldınız diye isyan mı ediyorsunuz şiirlere
Yapmayın etmeyin ellerim yüreğim yarım kaldı
Gözlerim boşlukta kaldı,aklım beni bıraktı
Bir siz kaldınız bir sizler yadigarsınız
Bari siz bari siz yapmayın böyle ellerim
Hatırlayın o sevgilinin elini tuttuğunuz günleri
O güzel o mutlu günleri onların aşkına bari
Hadi yazıverin içimdeki bir kaç satırı
Bak işte böyle oldum bu günlerde sevgilim
Ellerime bile söz geçiremez oldum
Hiçbirşey hiçbir uzvum dinlemiyor beni
Hepsi ayrı ayrı aynı adı sayıklıyor
Seni...
Ama...
Olmaz diyorum yalvarırım diyorum
Bana yarım kalbimin zulmü yeter
Birde siz etmeyin diyorum ve
Saatler boyu yalvarıyorum gözlerime
AKıtmayın artık yaşlarınızı diye
Söz geçiremiyorum ne yapayım
Sen gittiğinden beri böyleyim işte
Şigarayı günde üç pakete çıkardım
İşte bir ciğerlerim isyankar deil
Bir onlar dinliyor sözümü
Öyle çekiyorlar ki nikotini içlerine
Sanki senin boşluğunu doldurmak istercesine
Ama nafile be gönlüm sende biliyorsun
Üç deil beş pakette içsen sevgisizlikte
Ne fayda giden dönmez geriye
Bilir bu yaralı yürek bunu ondandır yarım atışı
Yarısı senle atar orada diğer yarısıysa
Oda ben gibi sensizlikte çırpınır yuvasında
Ama ben niye kızıyorum ki ellerime,gözlerime
Ben seni seven ben burada böyle çaresizken
Ne yapsın ellerim seni özlemekten başka
Ne yapsın gözlerim ağlamaktan başaka
Of ulan of gene efkar bastı her zamanki gibi
Gene işte gene özledim seni özledim be vcdansız
Özledim işte seni vefasız özledim
Tüm benliğimle herşeyimle özledim seni
Ve bıktım artık avutmaya çalışmaktan yüreğimi
Gidiyorum artık sensizlikten ellerimi alıp
Gözlerimi alıp yüreğimi senli sokaklardan kazıyıp gidiyorum
Arama beni bir daha bulamazsın çünkü ben artık
Yangınlarda kül,yağmurlarda bir damla olurum
Kim bilir belki sensiz diyarlarda senli rüyalar görürüm
Ve kim bilir belkide o rüyalardan bir gün
Hiç uyanmam ve hep seninle kalırım kim bilir...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Kim kavuşmuş

Hangi mecnun ölmeden kavuşmuş leylasına
Hangi can cananını bulmuş ki bu dünyada
Eğer bende yaşarken kavuşamıycaksam sana
Sessiz gemide yerim hazır,binip giderim biraz sonra...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Küçüğüm

Ben bahçeyim sen gülsün
Sen bende açamazsın küçüğüm
Benim toprağım hüzün suyum matem
Sen bende açamazsın küçüğüm

Dünya yaşın belliki benden büyük
Ama sevda yaşın bihayli küçük
Gönül defterin kabarık seni sevene yazık
Sen bende açamazsın küçüğüm

Nice canların ahı var sende
Birde benim ahımı isteme
Bekleme boşa git başka alemlere
Sen bende açamazsın küçüğüm

Küflenmiş çorak bir toprağım ben
Çok can yakmış kızıl goncasın sen
Ak bir güle gönül vermişim ben
Sen bende açamazsın küçüğüm...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Küçük Ahmetin Hikayesi...

Adım ahmet on iki yaşındayım
Hayatın dibinde ama ömrün başındayım
Madem ki sordunuz senin burda işin ne
O zaman hakim bey,anlatayım müsadenizle;

Annemi hiç tanımadım,ben doğduğum gün ölmüş
Babamsa hem korkmuş hem de o güne lanet etmiş
Ve beni oracıkta,yani doğumhanede bırakıp kaçmış
Çünkü ona göre sevdiği kadını ben çalmışım ondan
Ve ben silmişim mutluluğunu onun suratından
Bunları nerden mi biliyorum?
Boşverin hakim bey,duydum işte ondan bundan...

Neyse hakim bey ben devam edeyim
Beş yaşına kadar bana teyzem baktı
Sırf kardeşinin,yani annemin hatırasıyım diye
Sonra birgün,herkes gibi o da benden bıktı
Ve beni kapı önüne koydu soğuk bir kış gününde

İşte ilk o gün hakim bey,annemi sordum düşlerimden
O nasıl biriydi? Yaşasaydı beni sever miydi?
Yoksa o da eniştem gibi kemerle döver miydi?
Yada teyzem gibi kapının önüne koyarmıydı
Aç,açık,buz gibi bir kış gününde

Koymazdı değil mi hakim bey? O beni severdi
Hastalansam başımda bekler,ağlasam gözyaşımı silerdi
Saçımın bir tek teli için,gözü kapalı ölümlere giderdi
Hani bunların hiçbirisi olmasa da...
Hiç deilse o bana seni seviyorum derdi

Benim suçum neydi hakim bey? Annem niye gitmişti
Niye yanımda deildi ve ben niye üşüyordum o gece
İşte hakim bey ilk o gece sordum kendime
Beni bu dünyaya getiren melek şimdi nerde diye?

Sahi hakim bey,ben niye gelmiştim dünyaya
Dünyada acı çeken çocuk yokmuydu hiç?
Ya da dünyanın gözyaşlarına mı ihtiyacı vardı?
Zaten hakim bey; dünya güzel bir yer olsaydı
Anne diyemediğim melek beni bırakıpta gider miydi?

Şimdi bana soruyorsunuz hakim bey niye burdasın diye
İnanın bende kendime soruyorum benim burda işim ne
Ben niye burdayım,annem niye orda diye
Ama inanın bir cevap bulamıyorum hakim bey

Biliyor musun hakim bey,kimsesizlik deilde
Sadece annesizlik koyuyor bana
Çünkü; annem olsaydı yanımda,düşmezdim çocuk yaşta sokaklara
Gelmezdim buraya,çıkarılmazdım sizin karşınıza
Bide,anne sütü dururken alışmazdım başka beyazlara...

Neyse hakim bey,size son sözüm şu;
Nasılsa hayatta her olup bitene kader diyoruz
Bu seferde kader diyelim,buna da kader diyelim
Ve dünyaya gelmek suçumun cezasını idam biçelim
Hem sizi evde bekleyen,beni de öötede bekleyen vardır belki
Hadi hakim bey,kırın şu kalemi de annemin yanına gideyim...

"Çoğu zaman yanlarından başımızı çevirerek geçip gittiğimiz,sokaklardaki binlerce
KÜÇÜK AHMET adına bir kalemden yazılmıştır..."
Saygılarımla....

Mustafa Kömüşcöoğlu

Mavi Işıık

Gün batımları efkar saçar yüreğime
Çünkü her gece mavi ışıkları görmek var
Ve o mavi ışıkların sönüşünü
Bundan sonra hep yalnız izlemek var

Elinden tutup yürümek vardı şimdi
Durup öylece gözlerine bakmak
Ve içten gülüşünle huzur bulmak
Ve ayrılığı hiç tatmamış olmak vardı

Gözden yaşları mutluluk makamında akıtmak
Sana korkmadan doyasıya sarılmak
'Düşlerini düşlerime katmak
Ve bir sahilde seninle olmak vardı şimdi'...
Ama
Bundan sonra o mavi ışıkların sönüşünü
Hep ama hep yalnız izlemek var....

Mustafa Kömüşcöoğlu

Merhaba anne....

Merhaba anne,ben en küçük oğlun
Bu şiiri sana,yanlızlığımda yazıyorum
Çünkü beni gerçekten seven tek kadınsın
Annemsin,yalansız....

Bugün yaralı yüreğim kanıyor anne
Yanlızlık birlik olmuş tüm dünyayla
Duvarlar üstüme üstüme geliyor anne
Ve ben ağlıyorum yağmurlar gibi sessizce

Sonbaharı bilirsin anne,hani yaşiller sararır
Ve yapraklar bir bir dallarından ayrılır ya
Peki söyle annem sonun baharınıda bilirmisin?
Gönlümdeki bu takvimsiz hüznü bilirmisin?

Biliyormusun anne hiç sevgilim olmadı benim
Beni sevdiğini yürekten,derinden söyleyen
Gidiyorum dediğinde,ruhumuda yanında götüren
Ve geldiğinde cenneti de yanında getiren....

Hep yalan aşklara ve aşıklara sevgili oldum ben
Ama nedendir bilinmez yağmur hep benim yüzüme yağdı
Sana şimdi tuhaf gelicek söylediklerim belkide...
Ama bazen o yalanları bile özlüyorum anne...

Sen şimdi benim için sakın üzülme anne
Beni teselliye meyleden bir ses var içimde
Başlıyor konuşmaya,ne vakit başlasa yağmur gözlerimde
'Üzülme diyor yağmur çabuk diner...' doğrumu anne? ? ? ?

Mustafa Kömüşçüoğlu

Neden(LER)

Şimdilerde soruyorum da kendi kendime
Hiç olmayacak mı mutluluğa dair bir şiirim benimde
İçinde gülen çocukları, mavi gökyüzünü, güneşi
Ve gökkuşağının yedi rengini anlattığım

Her şiirde hep yokluğu anlatıyorum
Ama nedenini bende bilmiyorum
Belkide karanlık bir dünyada yaşıyorum
Ama olsun ben aydınlıktada gülmüyorum

Her gece bir sürü şeyi düşünüyorum
Anlamsızca ordan oraya savruluyorum
Karşıma kendimi alıp, kendimle konuşuyorum
Bilmiyorum belkide ben deliriyorum

İşte böyle kendimle konuşuyorum
Ben birşey diyorum o başka birşey
Ben haksız olsam kendim haklı çıkıyor
Ve yine kendime soruyorum; 'NEDEN'?

Neden benim gökyüzümün rengi hep simsiyah?
Neden benim gün ışığım yokta hep ay ışığım var?
Neden benim kimseye sormadığım 'NEDEN'lerim var?
Yoksa kaderde hep hüznün şiirleri yazmak mı var?

Şimdi iyice anlamsızlaştı 'NEDEN' lerim 'NEDEN'lerde
Saçmalıyorum belkide ben bu şiirde
Gerçi şiir demeye bin şahit gerekte
Adı şiir olsun dedik 'NEDEN'SİZCE?

Mustafa Kömüşcüoğlu

Nerden bilecektim senin geleceğini

Bilmiyorum,nasıl niçin vuruldum sana
Düne kadar inkar ediyordum aşkı oysa
Gözpınarlarımı kurutmuştum türlü yalanlarla
Ve kilit vurmuştum kalp denen şer yuvasına

Önce gülüşün,sonra bakışın,belkide herşeyin
Çilingiri oldu kalbime vurduğum kilidin
Ve şeytanı oldun aşka dair ettiğim yeminlerin
Senin yüzünden günahkar oldum,masum sevdiğim

Ne güzel dudaklarım unutmuştu aşkı söylemeyi
Düşünmüyordum bir daha kimseye seviyorum demeyi
Ama nerden bilecektim birgün senin geleceğini
Ve o iki kelimeyi bir daha yanyana getireceğimi...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Nikotin Ve Sen

Sana mecbur deilim aslına sadece triyakinim
Tıpkı şarkılar gibi, tıpkı sigaram gibi
Sana başladığım günden beri
Triyakin oldum be senin

Bende nikotine vurgunluk olmasa
Severmiydim seni bu kadar
Sen sigaram olmasan benim
Hiç triyakin olurmuydum senin

Benim bir kötü alışkanlıığım varsa
Oda sensin sevgilim
Ne yapayım sendende vazgeçememki
Sendende vazgeçersem zaten
Bu sefil hayat çekilirmi

Sen benim dayanma gücüm
Sabrım, asabi hallerimin dizgini
Sen ciğerlerimin nikotini
Sen benim herşeyimsin

Bunları kağıda dökmesi kolay
Zor olan yüzüne söylemek
Zor olan aşkı kağıt üzerinde deil
Yeryüzünde seninle yaşamak

Sen zor kadınsın valasılı
Zor şey seni sevmek, sana sevdalı kalmak
Sevmezdim be güzelim seni
Sana mecbur kalbim olmasaydı

Ama olmuyor bu kadarmış triyakiliğim
Artık bırakıyorum seni
Silip atıyorum hayatımdan
Yavaş yavaş azaltıyorum sevgilim seni

Hadi canım sende :)

Sen kimi kandırıyosun ki gönlüm
Bal gibi de hala seviyosun hala vurgunsun
Sen bu aşkı yalnız yaşasanda
Bal gibi zalime mecbursun...

Mustafa Kömüşçüoğlu

On üçüncü ay

Yangın yeri yüreğim,yanar kor ateşler içinde
Ruh hapsolmuş,yıllardır ten hapsinde
Yirmi yıllık sürgün tattım,yirmi yıllık ömrümde
Sılaya kavuşmak,on iki ayın on üçüncüsünde

Bir canan bulmak bunca canlar içinde
İnci mercan bulmak gibiymiş okyanus dibinde
Aradığımı bulamadım şu dünya yüzünde
Cananı bulmak on iki ayın on üçüncüsünde

Dört mevsim varmış şu dünya düşünde
Ben yalnız hazan gördüm gönül köşkümde
Baharı görmedim bir demlik bu düşte
Baharı görmek on iki ayın on üçüncüsünde

Gidiyoruz doğduk doğalı aynı istikamete
Duyduk ki ölüm varmış bu menzil bitiminde
Ne sen kalırmış nede ben toprak üstü örtünce
Toprak olmaksı on iki ayın on üçüncüsünde....

Mustafa Kömüşcüoğlu

Ömür dediğın aşkı yaşadığın kadar...

Ömür dedigin
Hayatı yaşadığın kadar değilmi
Ha elli yıl ha yirmi yıl
Bir aşk uğruna çekilen acı
Her yaşta bin yıllık değilmi

Çekilen acılardır gerçek
ve yıllardır gözyaşına tek sebep
Ha yolun başında ha ortasında, sonunda
Nasır tutmamışsa kalp insanın sol yanında
Ağlar gözler, eskinin aşkıyla

Ama eskimeyen eskilerdir onlar
Hani ilk açan gülleridir onlar
Körpe bir kalbin hazan bahçesinde
Baharıda hazânıda bir tadan
Ve çoğu zaman açmadan solan güllerdir onlar.

Yaş yirmide olsa ellide olsa
Solun gülün acısı aynıdır
Güle bülbul gözüyle bakan gözde

ve günden güne ölüme yaklaşır kalp
Güller toprağa doğru boyun büktükçe...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Sanmaki

Gözlerimde yaş görmedinizse sanmayın ki ağlamıyorum
Bilmiyorsunuz siz, ben onulmaz bir aşkta yanıyorum
Sevdiğimden sevdiğim sözünü birtürlü duyamıyorum
Her gece yalnızken yaşlarla deil kanlarla ağlıyorum...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Savaşın adı aşk olunca

Dünya denen şu düşte
Ömür herdem sürgünde
Et tırnaktan ayrılır mı dersin?
Damla denizden ayrıldı işte

Görmez misin bir sır var bu işte
Bilmez misin ömrün hep bitişte
Duymazmısın alem hep zikredişte
Zerreden,kürreye o herşeyin içinde

Kiminde yaş olup gözden aktı
Kiminde silah olup canları yaktı
Aşk denen şey bir büyük savaştı
Bu savaşın galibi hiç olmadı

Karşı cephede sevilen olunca
Kurşun sıkılabilirmi düşmana
Can nasıl kıysın ki cananına
Kazanani yok,savaşı aşk olunca...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Sen benimsin

Ellerim şimdi neden suskunsunsunuz
Neden boş boş duruyorsunuz neden?
Can mı kalmadı sizde yoksa,yoksa
Yalnız kaldınız diye isyan mı ediyorsunuz şiirlere
Yapmayın etmeyin ellerim yüreğim yarım kaldı
Gözlerim boşlukta kaldı,aklım beni bıraktı
Bir siz kaldınız bir sizler yadigarsınız
Bari siz bari siz yapmayın böyle ellerim
Hatırlayın o sevgilinin elini tuttuğunuz günleri
O güzel o mutlu günleri onların aşkına bari
Hadi yazıverin içimdeki bir kaç satırı
Bak işte böyle oldum bu günlerde sevgilim
Ellerime bile söz geçiremez oldum
Hiçbirşey hiçbir uzvum dinlemiyor beni
Hepsi ayrı ayrı aynı adı sayıklıyor
Seni...
Ama...
Olmaz diyorum yalvarırım diyorum
Bana yarım kalbimin zulmü yeter
Birde siz etmeyin diyorum ve
Saatler boyu yalvarıyorum gözlerime
AKıtmayın artık yaşlarınızı diye
Söz geçiremiyorum ne yapayım
Sen gittiğinden beri böyleyim işte
Şigarayı günde üç pakete çıkardım
İşte bir ciğerlerim isyankar deil
Bir onlar dinliyor sözümü
Öyle çekiyorlar ki nikotini içlerine
Sanki senin boşluğunu doldurmak istercesine
Ama nafile be gönlüm sende biliyorsun
Üç deil beş pakette içsen sevgisizlikte
Ne fayda giden dönmez geriye
Bilir bu yaralı yürek bunu ondandır yarım atışı
Yarısı senle atar orada diğer yarısıysa
Oda ben gibi sensizlikte çırpınır yuvasında
Ama ben niye kızıyorum ki ellerime,gözlerime
Ben seni seven ben burada böyle çaresizken
Ne yapsın ellerim seni özlemekten başka
Ne yapsın gözlerim ağlamaktan başaka
Of ulan of gene efkar bastı her zamanki gibi
Gene işte gene özledim seni özledim be vcdansız
Özledim işte seni vefasız özledim
Tüm benliğimle herşeyimle özledim seni
Ve bıktım artık avutmaya çalışmaktan yüreğimi
Gidiyorum artık sensizlikten ellerimi alıp
Gözlerimi alıp yüreğimi senli sokaklardan kazıyıp gidiyorum
Arama beni bir daha bulamazsın çünkü ben artık
Yangınlarda kül,yağmurlarda bir damla olurum
Kim bilir belki sensiz diyarlarda senli rüyalar görürüm
Ve kim bilir belkide o rüyalardan bir gün
Hiç uyanmam ve hep seninle kalırım kim bilir...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Sen deilsin

Bu gece hüznün var odamda
Her taraf sessiz ve karanlık
Yalnız bir mum var etrafı aydınlatan
Ve birşey var karanlıkta ama o sen deilsin

Biri var aşlında gözyaşlarımda gizli
Kim olduğunu yalnız duvarlar biliyor
Bir de şiirlerde yazıyorum onu
Ama o şiirlerde yazdığım sen deilsin

Beni bırakıp gittiğin günden beri
Artık gökkuşağında yeşildin benim için
En az onun kadar dokunulmaz
Ve bi okadarda ulaşılmaz

Ve senden sonra anladım ki
Her renk ayrı bir sevgiliymiş
Pembesi ayrı, moru ayrı, kırmızısı ayrı
Bunların hepsinin dışında birşey var ki apayrı
Gökkuşağında ki bütün renkleri unuttum bir bir
Ama unuttuğum renklerin hiçbirisi yeşil deil...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Sen kokulu bir mısrayla başlamıştı herşey....

Sen kokulu bir mısrayla başlamıştı herşey
İkinci dizede ellerin diyordu şair minicikti
Sonraki dizelerde birbir anlatmıştı herşeyi
Bal rengi gözlerini,tatlı gülüşünü
Birlikte ağlayıp sonrada nasıl güündüğünü

Sen kokulu bir mısrayla başlamıştı herşey
Bir şiir gibi uzayıp gidiyordun yalnızlıklarda
Yalnız biri vardı onca yalnızlıkların arasında
Sen diye sayıklıyordu hatta haykırıyordu 'SENNN'...
Ama duyulmuyordu sesi yalnız kalabalıklarda

Sen kokulu bir mısrayla başlamıştı herşey
Ellerinle bir yanağı okşarken ruha verdiğin şekli
Konuşurken umuda,hayata dair söylediklerini
Ve bakışlarınla gönle çizdiğin o güzel resim diyordu şair
Ve 'SEN' diyordu gürültülü kalabalıklarda yalnız birisi

Sen kokulu bir mısrayla başlamıştı herşey
Çiçek beyaz,erik yeşil,gözler bal,pantolon kırmızı
Bunları söylüyordu kalabalıktaki yalnız kişi
Yalnız kalabalıklardaki bir kişi...

Herkes deli diyordu ona ama kimse bilmiyordu
Herşey sen kokulu bir dizıyla başlıyordu
Yaşamakta dahil...
Ama bunuda kimse bilmiyordu...
Ve kalabalıklar içinde bir yalnız veda ediyordu
Hem yalnızlığa,hemde yalnız kalabalıklara,
Çünkü;
'SEN' diyordu...
Sev diyordu...
Seviyorum hemde çok diyordu...

Sen kokulu bir mısrayla başlamıştı herşey...
Ve artık hep aynı şeyi sayıklıyordu...
Yalnız kalabalıklara veda eden...
Ve hatta yalnızlığada veda eden şair...

'SEN' diyordu...
'SENİ' diyordu...
'ÇOK' diyordu...
'SEVİYORUM! ! ! ' diyordu...

Mustafa Kömüşcöoğlu

Sen Olmayınca...

Ben bu aşka ölümüne sevdalıyım öyleki;
Bakmasın bu gözler baktığı sen olmayınca
Tutmasın bu eller tuttuğu sen olmayınca
Varsın atmasın bu kalp her atışında sen olmayınca
İşte sevgilim ben bu sevdaya böyle ölümüne yeminliyim
Her nekadar sen bu aşk denen rüyayı çoktan unutmuş olsanda...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Sendeki sen

Sendeki sen yetmez artık bana
Sen hiç bendeki seni gördün mü?
Ey benim divane gönlüm boşa bekleme
Sen hiç gidipte döneni gördün mü?

Mustafa Kömüşcüoğlu

Seni Seviyorum

Gözlerin hançer misali yaralayan o gözlerin
Ah o bir zamanlar yaşama sevinci veren gözlerin
Şimdide her yabancı bakışıyla deli boranlar
İçimde fırtınalar koparan yeşil gözlerin
İşte ben o gözlerde bir ömür hapsolmayı istedim sadece
Çok şey mi istemiştin ki senden ayrıldık seninle
Bir seni seviyorum deyişine yada bir sıcak gülüşüne
Yahut saçlarının bir teline fedaya hazırdım bu canımı
Ama sanırım senden çok şey istemişim
Ve....
İşte ayrıldık biz seninle sen ve ben diye
Bİrbirimize eskisi gibi yakın deiliz
Hatta hiç mi hiç yakın deiliz şimdi
Belki uzaktan çok ama çok uzaktan birazcık yakınız
Ve işte ayırınız artık seninle
Sen ve ben ayrı ayrı yürüdük bir zamanlar
Ayrılık denen o uzun ve zorlu yolda
Bir seni bir sevdanı yoldaş bildim kendime
Ama olsun ben bir seni sevdim o yolda bile
Sen bu yolu bırakalı çok oldu biliyorum
Yeni sevgilinle sana mutluluklar diliyorum
Biliyormusun sevgilim artık üzölmüyorum senin yokluğuna
Yalnız hala yanıyorum o aptalca çocukluğuma
Sen şimdi hernerede ve herkiminle olursan ol
Ben burda gülüyorum senin gülüşünü hatırladıkça
Hala bir senin için yazıyorum şiirlerimi
Belkide ilk aşkım olduğundan olsa gerek,unutamıyorum
Hiçbirşey eskisi gibi olmadı senden sonra
Sen belki daha fazla seversin bir başkasını demiştin
Senden sonra bir daha sevemedim bir başkasını
Bir daha asla söyleyemedim o iki kelimeyi
İlk sana söylemiştim kirlensin istemedim belki
Belkide söylemek gelmedi içimden
Her harfi seni hatırlattığı için
Senden sonra birdaha gitmedim
Seninle her zaman gittiğimiz o kafeye
Her köşesinde biz varız diye
Ama aslında baktığım her yerde zaten hep sen vardın
Gözlerimi kapattığım her yerde hep biz vardık
Tıpkı şimdi resimlerde olduğu gibi
Tıpkı şimdi resimlerde kaldığı gibi
Biliyormusun çokta önemli deil artık benim için
Her gece aynı karanlığa kapatıyoruz ya gözlerimizi
Her sabah merhaba diyoruz ya aynı güne işte beraberiz
Varsın olmasın kaderimde bir daha sana kavuşmak
Koymaz be sevgilim sen her gece rüyalarda benimsin
Yalnız her gördüğüm okyanus yeşili gözde seni arıyorum hala
Sen olmadığını ve senin olamayacağını anlayınca da
Başımı öne eğip gidiyorum sol tarafımdaki cehennemin tam ortasına
Ve sevgilim biliyormusun...
Sana hala delice aşığım
Lanet olsun ki bu lanetlenmiş sevda da hala

Hala bir sana vurgunluğum ve hala sana bu çaresiz kalp atışlarım
Hala seni seviyorum anlıyormusun hala seni çok ama çok seviyorum...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Seni sevmek...

Ey güzeller güzeli! ! !
Bakışların cehennem,gözlerin ölüm demekti
Seni sevmek azraili sevmek demekti
Baktığın yerde açardı ölümün siyah çiçeği
Sana bakmak boy aynasında ölüme bakmak demekti

Ama ölmeden evvel bir an bile olsa
O mühürlü gözlerinde hapsolup kalmak
Ve o bir anı bir ömürmüşçesine yaşamak
Cennet bahçelerinde sonsuzluğu tatmak gibiydi

Biliyorum ey güzeller güzeli...
Seni sevmek azraili sevmek demekti
Ama şunuda biliyorum ki;
Cennet için önce ölmek gerekti...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Sensizliği yalnızlıkıa paylaşıyorum

Yazılmamış ne varsa ben yazmadım
Söylenmemiş ne varsa ben söylemedim
Dizginledim kalemimide gönlümüde
Aşkımızı kagıtlara aşıkaretmedim.

Sensizliği yalnızlıkıa paylaştım
Derdimi birtek duvarlara anlattım
Kimbilir uykusuz kaç geceyi atlattım
Birde sensizliği yalnızlıkıa paylaştım

Şimdi öyle alıştım ki yalnızlığa
Artık donmeni bile beklemiyorum
Dilsiz duvarları buldum ya kendime
Artık derdime ortak can bile aramıyorum
Ama tuhaftır ki....
Sensizliği hala yalnızlıkıa paylaşıyorum

Mustafa Kömüşcüoğlu

Sevdayı sevdalarda kaybettim

Yitiklik nedir bilirmisin yüreği yaralı kardeş
Ben bu aşkta kendimi yitirdim
Kalbimi sevda kokulu bir güzel çaldı benden
Ben bu aşkta kalbimi yitirdim yüreği yaralı kardeş

Yaptığım hiçbir şeye pişman deilimde şimdi
Yapmadıklarına yaşıyorum yüreği yaralı kardeş
Bilmiyordum geldiği kadar çabuk gideceğini
Ben bu aşkta takvimlerimi yitirdim yüreği yaralı kardeş

O gitti bana ait ne varsa hepside onunla gitti
Ben bu aşkta herşeyimi ve onu kaybettim
Ben bu aşkta sevda kokan bir güzeli kaybettim
Ben sevdayı,sevdalarda kaybettim be yüreği yaralı kardeş
Ben sevdayı,sevdalarda kaybettim...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Sevmenin Adamcası

Bir sevdaya gönül vermeli
Ve o sevda da bir ömrü çürütmeli
Adam dediğin bir kere sevmeli
Ve o iki kelimeyi yalnız bir kere söylemeli...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Son Gün

Son bir g n ndeyim çileli hayatımın
Yanıtlanmamış sorular,verilmemiş cevaplar
Ve daha yaşanmamış aşklar var önümde
Ve gün batımları yavaşça hazırlanıyor bensiz bir daha ki geceye

Adı  l m olana dakikalar ve hatta saniyeler kala
Adı sevda olan güzel benden çok uzaklarda
Gidişimden habersiz, p ş mden habersiz
Bedenini sarana rüzgar deyip de geçiyor
Ve gidiyor geldi pi masal diyarlara

Ben giderken son birkaç saatimde yaşıyorum geçmişimi
Ve hala seviyorum veda edemediğim tek güzeli
Ve bin ömre bedel seven bu deli kalbimi
Avutuyorum,anlatarak senle geçen son günümü

Masum bir ruhla doğan faniler seven bir kalple ölecekler
Sen beni hiç sevmesende ardımdan sana aşıktı diyecekler
Ve son nefesimde son sözüm senin adın olsun diye;
Sensiz geçen bir ömrün sensiz geçen o son günün de
Gene seni sadece seni ve hep seni severek teslim olacağım
Adı  l m adı sensizlik adı Azrail olan kara meleğe...

Mustafa K m ş c o lu

Son Konuşmamız...

Yokluğunun boşluğunda kaldı hayatım
Tırmanacak,tutunacak bir dal bulamadım
Tam yeşil otlar bitiyordu ki gönlümün kenarında
Geldin,biçtin ve gittin

Son konuşmamızı hatırlıyorum da şimdi
Bin olan derdimi,binbir ettin
Ne kadar kapı varsa umuda dair
Hepsini üstüme kilitleyipte gittin
Ve yarım kalmış buruk bir sevdayı
Henüz doğmamış çocuklara vasiyet ettin

Her gidişin sadece hüznün verirdi gönlüme
Oysa bu gidişin ferman verdi gözlerime
Bana şimdi gençliğim kadar uzak sevdiğim
Seninle son konuşmamız hala kulaklarımda

Keşke dolu bir silah verseydinde bana
O gün hiç konuşmasaydık,hep sussaydık
Ve her cümle yerine bir kurşun sıkısaydım
Şu insafsız,şu vicdansız,şu söz dinlemez kalbime
Ve söndürseydim oracıkta bu küllenmeyen ateşi
Birkaç kurşunun o son bestesiyle...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Suskun! ! !

Gölüşünde kaldı ömrüm ve ben seni sensizken sevdim...

Beyaz bir kağıda adınla deil ama seninle başladım
Seni anlatmaya bir başlangıç olsun diye
Gölüşünde saklıydı seni bu denli sevmemin sebebi
Ama hiçbir dimak yetmezdi anlatmaya gölüşünü,sustum!

Gölüşünde saklıydı şarkısız şiirsiz sözsüz sevmelerim
Ama anlatamazdım ki seni,seni benim kadar sevmeyen birisine
O ne anlasın gölüşünün sonsuzluğa şiir olduğunu
Sesinin cennet ezgileriyle gönlü okşadığını,sustum!

Belkide öylesine haykırmalıydım adını dağlara doğru
Sana söyleyemediklerimi aksi anlatırdı belki sesimin
Ama gölüşünde saklıydı ömrüm ve ben seni sensizken sevmiştim
Ve çoktan geç kalmıştım adınla başlayan o son şarkıya,
.....söyleyemedim,sustum!

Mustafa Kömüşcüoğlu

Şiir-i İstanbul

İstanbul mavi gözlü güzel yarım
Acıların,sevinçlerin,rüyanın ve gerçeğin
Umutların başkenti,gönlümdeki gurbetim
Az gelir sana dünya,sen gönlümün başkentisin

Sevdiğim,sevmediğim kim varsa sende
Şimdi ben yokum sende,hasretin bende
Tophanende nargileye,üsküdarıda sahilinde
Ve bilfiil sana hasretim ey asitane

Mavi gözlerinin orta yerinde yükselen bir abide
Acıların ve yalnızlığın kalesi,kimilerinin tabiriyle
Bir babanın acısında,kızının ölüşünüde gören sensin
Bu açığı KIZ KULESİ diye insanlara anlatanda sensin
Yani İstanbul bilirim,sen hepimizden daha dertlisin

Her köşebaşından yükselir ilahi bir minare
Kalbinin üstüne kurulmuştur güzel SÜLEYMANİYE
Süleymaniyende bir sabah namazı için bile
Ulubatlı bayrağı dikerdi constantin'in göğsüne

Sultan Mehmet Han'ın gönlündeki sevgiliydin
Onun fatihliğide sen,feth ettiğide sendin
Senin aşkın olmasa yürürmüydü gemiler karadan?
Olurmuydu mehmetin adı FATİH SULTAN?

Ve bilirim İstanbul,en güzel türkünü martılar söyler
Ve Eminönü iskelesindeki vapurlar onlara eşlik eder
Ama İstanbul bunca yaşanmışlığın üstüne söyle
Hangi şairin,hangi şiiri seni anlatmaya yeter?

Mustafa Kömüşçuoğlu

Taşlarda ağlarmış...

İçtik demli çayımızı,vardık aydınlık geceye
Dua ettik bizden sonrakiler gülsün diye
Bir vakit yakarışlarımız vardı arşı ağlatan
şimdiyse yalnız birkaç cümle kaldı
Bunca kabullenışten geriye...

Halbuki daha çok feryatlarımız,figanlarımız olacaktı
Ellerimizi açıda af dileneceğimiz daha onlarca gece
Ama şimdi ne feryat etmeye sesimiz kaldı
Nede sol yanımızda taşıdığımız kalp diye birşey

Hadi uğruna ölümlere gittiğimiz canların gidişlerini kabullenmiştikte
Kucağımızda büyüttüğümüz,emzirdiğimiz sevdalarda terketti bizi
Oysa taşlar,kayalar koymuştuk gönlü söküpde yerine
Sırf yanaklarımız birdaha ışlanmasın,gönüllerimiz birdaha kanamasın diye
Ama anladık ki taşlarda ağlarmış,taşlarda kanarmış....

Ve şimdi sol yanımda taşta olsa kayada olsa....
Ağlıyor gözlerim ve kanıyor yüreğim.....
Hadi ne duruyorsun...
Gelipte gözyaşımı silsene...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Tek Başına Kalan

İlk defa şiirim sana deil sevgilim.
Yalnızlığa
Sensiz geçen yıllarıma
Sensiz geçecek yıllarıma...

Her bahar yeniden aşık olurdu ademoğlu
Her güzeli sevgili bilirdi kendine
Yalnızlığa bir arayıştı belki bu
Ama çaresizliğin çırpınışları gibi

Bir ademoğlu vardığı ademler içinde
Nası diğer Mecnun-u biçare
O bir bahar aşık oldu sadece
Yalnız bir sevgili bildi kendine

Sonra kerem yandı derdine
Dertli sazını aldı eline
Döktü sözünü gamlı teline
Aslı vardı her mısra içinde

Kerem yana yana kül oldu bitti
Ferhat dağları deldide gitti
Her sevenin tek sevdiğini
Kara toprak aldıda gitti

Sonra bir ademoğlu daha geldi
Adı lazım deil oda çok sevdi
Onun sevdiğini ne toprak aldı nede eller
Sevdiği sevmeğini söyleyipte gitti

Şimdi ne Mecnun var çöllerde gezen
Ne Kerem var sazını dillendiren
Nede Ferhat var dağları delen
Şimdi yalnız biri TEK garip var
Ferhat gibi Mecnun gibi seven

Ve gün gelecek o TEK olanda gidecek
Herkes gibi dört kolluya oda binecek
Keremin sazi, Mecnunun aşkı kaldı da yadigar
Ondan ne kalacak kim bilir sevenlere aşık

Ardından bir kaç mısra kalır belki
Son şiirinde de yazdığı gibi
Yaşanmış bir hyatın özeti misali
Bir dörtlük yeter açıklamaya sevgiyi;

'Eğer sevilmişsen ve sevdiğin varsa dünyada
Yenilmezsın ne zamana nede mekana
Gerçek sevgiyi bulduysan dünyada
Ölümü tatmazsın o zaman istesende, iki cihanda...'

Mustafa Kömüşcüoğlu

Tercih Meselesi...

Günler geçmiş,boşa harcanmış ömürler
Saatler kişilere adanmış,unutulmuş sevgiler
Dualar boşadır,geri gelmez dünler
Hem nasıl olsa değişmiyecek
Seni seviyorum deyipte,sevmeyenler.

Gelenlerde,gidenlerin tesellisini bulmuşuz
Ama bu kadar kolaymıydı,gideni gelenle unutmak
Türbeyi yıkıp gönlü mezarlık yapmak
Kabe dururken,dönüpte putlara tapmak
Yakışırımdı bize,bir gönle beş güzeli sokmak? ? ?

Aşk ne bir oyundu,ne de bir oyuncak
Bazen düşlerin sonsuzluğu,bazende dipsiz bir kuyu
Bazen denizlerin hırçınlığı,bazen de bir çocuğun huysuzluğuaydu aşk
Ve bazende bizlerin söyleyemediği tek bir cümleydi aşk...

Mevlanın dediği gibi;
Ateş sadece yanmaya başladığında duman çıkarıyordu,
Ve bizler şimdi dumanı bitik alevlerdik
Yani oyun sandığımız şeyde yenilmiş ve sönmüştük
Ve bir dahada aynı ateşle yanmayı hiç istemedik...

Belki de zümrüd-ü anka olmayışımızdandı bu
Belki de korktuk küllerimizden yeniden doğamayız diye
Ama belkide hiçbirisi deildi bunlardan
Belkide bizler türbeyi,mezarlığa tercih etmiş
Ve azraile bir türbe başında merhaba diyeceklerdik...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Tıbben olmasa bile...

Zamanı eritiyoruz çayımızda yudum yudum
Hakikilerini ararken gönül gönül sevdanın
Kendi öz yurdumuzdan kovulduk
Ne bir teselli aradık,ne de bir teselli bulduk
Gönlümüzün tüm yasını,gözyaşlarıyla yunduk
Hergün yavaş yavaş,dirhem dirhem öldük
Ama kimselere ölüyoruz demedik,diyemedik
Beden yaşıyordu deil mi? Yaşıyorduk bizde öyleyse
Ama başkalarının dilince,söylediğince
Varsın tabiplerin kağıtlarında yazmasın ölü diye
Zaten o kağıtlarda yazar mı ki insan; aşık diye
Biz vermişiz çoktan dilekçemizi ilgili mercihlere
Tıbben olmasa bile,kalben ölüyüz diye...

Mustafa Kömüşcöoğlu

Umutlarımız

Yaşlar söz dinleyipte dursaydı eğer gözde
Şözler de dururdu sonsuza dek özde
İçte kalmadı ne bir duygu nede bir uhde
Yüz elbet ama elbet gülecek günün birinde

Umutumuz var dağlarla ölçüşür
Yüreğimiz var yedi kahinat bölüşür
Bir kuşun kanadına takılırda uçuşur
Bir rüzgarla gene bize kavuşur

Yitirmedik umutlarımızı umutsuzluklarda
Bekledik hep umudumuz deildi yarınlarda
Umutumuz hep yarınlarında ardında
Beklediğimiz elbet bir gün gelir yanımıza
Yanımız ömrün son durağı olsada....

Mustafa Kömüşcüoğlu

Unutamam

Sen güle sol dedin de gül boyun bükmedi mi?
Sen suya dur dedin de su akmayı kesmedi mi?
Bana git dedinde herşeye rağmen gitmedim mi?
Ama ne olur sevgilim bana unut deme
İnsan hiç nefes almayı unutabilir mi?

Bunca zaman sonra bu gözyaşım hala nedendir bilmem
Sol tarafımın hala sızlaması nedendir bilmem
Sen unut dedin bana hala seni unutamamam nedendir bilmem
Sevgilim hani sen bana beni unut demiştin ya
İnsan hiç kalbinin kaldığı yeri unutabilir mi?

Ve bundan yıllar sonra atıyor olursa bu kalp hala
Belki çıkarım bir gün gene karşına
Elimde sensizliği anlatan bir sürü şiirle
Yüzlerce şiir Olur belki elimde belki de binlerce
Ama birtanem 'sensizlik' yalnızca bir kelime
Senin için bilmem yeşil gözlüm ama benim için sensizlik demek
En özet haliyle yaşarken ölmek,ölüyken sevmek demek...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Uyusam ve bir daha uyanmasam

Uyumak ve uyanmamak ne güzel olurdu
Bir gece yarısı ansızın yok olmak
O hep düşlediğim düşler ülkesine
Dönüşü olmayan bir gidişle gitmek

Yalansız,dolansız ve riyasız
Acının giremediği,hüznün olmadığı
O düşler ülkesine gidebilmek
Ne güzel olurdu ölüpte birdaha dirilmemek

Bırakıp burda severmiş gibi yapanları
Görsem hakiki leylaları,mecnunları
Ve yeni memleketim olsa oraları
Uyusam bu gece ve bir daha uyanmasam

Uyanmasam bir daha yalancı sabahlara
Ve merhaba demesem akşam batacak güneşe
Görmesem hergün,deyişmeyen aynı yalancı yüzleri
Duysam göklerden gelen o kutlu sesi
Uyusam ve bir daha uyanmasam...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Uzaklar

Yabancı ufukların baharına
Özlemle bakar insan
Ulaşılmazlıktır belki bunun sebebi
Belkide yalnızlıktır bilinmez ama
Uzaktaki bir papatya nedendir ki
Yanındaki gülden daha güzel gelir insana...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Ya sen ya ben yada...

Ya sen olacaktın ya ben yada biz
Biz olmak vardı ya neyse
Sen seni seçtin ve bana beni bıraktın
Şimdi bendeki yalnızlığı bilsen
İnan o sendekini can diye taşıyamazdın...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Yağmur Kadar

Yağmur kadar sevemedim ne hiçbirşeyi nede hiçkimseyi
Yağmurdan sonraki toprak kokusunda buldum ben gerçek sevgiyi
Havadaki o eşsiz toprak kokusu kadar güzel
Yokmu kimse dünya üzerinde gerçekten sevmeye değer...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Yaman Ali

Yamansın yalansız ve aşıksın be ali
Civanmert ve delikanlı sevdan kadar
Sevsende ölesiye,sevdandan vazgeçebilecek kadar
Aşkı yaşayanlardansın be yaman ali

Sevdiğin mutlu olsun diye,mutluluğundan geçtin
O seni terketsede sen onu terkedemedin
Geceleri gözyaşlarınla hep isyan ettin
Genede kimseye belli etmedin be yaman ali

Gönlüne bir deil bin güneşi hapsettin
Cehennemden beter ateşlerde kendini kor ettin
Cihanı dize getirip bir güle boyun eğdin
Genede kimseye belli etmedin be yaman ali

Sevdanı bir sır bildin kendine,açık etmedin
Yedi cihana sığmayan bir sevdayı bir gönle hapsettin
Sevgiliyle geçen bir anı bir ömre bedel biçtin
Genede kimseye belli etmedin be yaman ali

Yamansın be ali civanmert ve delikanlı
Sevgilinin mutluluğu için yaktın kendini
Bu sevdaya bir ömür biçtin ve bin ömür sevdin
Genede kimseye belli etmedin be yaman ali

İşte bak gidiyor eller üstünde cenazen be yaman ali
Sevdan kadar beyaz kefene sarılı bedeninin gidiyor
Senden geriye ne kaldı be yaman ali
Bir ömre sığmayan tek kişilik bir aşktan
Ve yazdığın bu son şiirden başka be yaman ali...

Mustafa Kömüşçüoğlu

Yalnızlığı bende say

Ne güneş yalnızdır aslında
Ne yıldızlar ne de ay
Yalnızlığın takvimini gel sen bende say
Onların günü yirmi dört saat çeker
Benim bir günümü sen bir ömür say...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Yanlzlklk...

Vardığım her menzil benden çok uzakta,
Ne yana dönsem hasret hep o yanda.
Bilmem ki gönöl mülkü daha ne kadar dayanır,
Ruhu kemiren bu sonsuz yanlzlklığa...

Mustafa Kömüşcüoğlu

Yarına Veda

Irmaklar denize akar ve aşıklar yalnız aşka ağlar
Onun için sevdiğim, sanma ki gözden senin için yaşlar akar
Bu gözler sevgilim ancak;
Öksüz kalan bir sevdanın ardından ağlar

Belki hala seviyorum seni ve unutamadım gözlerini
Belki hala duyuyorumdur kokunu ve özlüyorumdur seni
Ama sakın sanma kendini akan gözyaşlarımın sebebi
Çünkü benim özlemim sendeki sana değil bendeki sana

Bundan sonra böyleyim ben değişemem de artık
Ben hala dünü yaşıyorum bugünü yada yarını istemem
Ve sonsuza dek dünde kaldığımda gene senden habersiz
Buralardan çekip giderim ellerin üstünde ve sensiz

Her ne kadar beni uğurlayan sesin sen olmasını istesemde
Ve ayrılırken bende seni seviyorum diyebilmeni dilesemde
Beni uğurlayan bir erkek sesi olur senin sesin yerine
Ve veda cümleleri 'Er kişi niyetine olur' seni seviyorum yerine...

Mustafa Kömüşçüoğlu

Yaşanmalıymış Aşk..

Aşkı anlatan mısralar döktüm kağıtlara
Ama hiç bir tasvir tam olmadı kağıtta
Hani bazı şeyler vardır ya...
Anlatılmaz...
Yaşanır...
Aşkta öyleymiş meğer
Yaşanmalıymış anlatılamasada...
Yahut
Masal olsada.
Hatta...
Yalan olsada
Yaşanmalıymış aşk...
Bir ân için bile olsada
Ve hatta bir ânın sonu
Bin yıllık sürgün olsada...
Yinede yaşanmalıymış aşk...

Mustafa Kömüşcüoğlu